

“Natura nu a trădat niciodată inima care a iubit-o.”

William Wordsworth

❖ Despre noi...

Foto: *Ruscus aculeatus*

Parcul Natural Comana este o arie protejată de interes național în suprafață de 24963 ha, a fost constituit prin Hotărârea de Guvern nr. 2151/2004, publicată în Monitorul Oficial nr. 38 din 12 ianuarie 2005. Scopul declarării acestuia îl reprezintă, în ansamblu, protejarea diversității floristice și faunistice descrise în zonă, a habitatelor caracteristice unor specii vulnerabile, periclitate și/sau rare, vegetale și animale, a unor zone speciale de interes științific, istoric sau peisagistic.

După constituirea parcului, zona a fost încadrată prin acte normative succesive atât ca sit Natura 2000 cât și ca zonă umedă de importanță internațională, respectiv sit Ramsar.

Situl Natura 2000 Comana, a fost desemnat ca și sit de protecție avifaunistică prin Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, primind codul ROSPA0022. Totodată, a fost recunoscut și ca sit de importanță comunitară, prin Ordinul Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 776/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, având codul ROSCI0043;

Cele două acte normative inițiale prin care aria a fost inclusă în rețeaua Natura 2000, sunt din nou modificate și completate, limitele fiind actualizate și extinse.

Declararea parcului s-a făcut în baza documentației elaborate de către Institutul de Biologie al Academiei Române. În parc sunt recunoscute în prezent trei arii naturale cu statut de protecție: I. Rezervația Oloaga-Grădinari (249,4 ha), delimitată pentru protejarea speciei *Ruscus aculeatus* și a habitatului forestier; II. Rezervația Padina Tătarului (231,4 ha), desemnată pentru protejarea speciei *Paeonia peregrina ssp. romanica*; III. Balta Comana (1206,4 ha), habitat de zonă umedă, caracteristic pentru speciile acvatice, în special pentru păsări și pești.

❖ „Norocul” din Parcul Natural Comana

Trifoiș de baltă, trifoi cu patru foi (*Marsilea quadrifolia*)

Foto: *Marsilea quadrifolia*

Descriere: Trifoiul cu patru foi este o plantă perenă, hemicriptofită, cu înălțimea de 5-20 cm ce sporifică în lunile august-octombrie. Este sporadică, întâlnită la câmpie, în jurul apelor stagnante, putând fi întâlnit în Parcul Natural Comana.

Legende: Dintre simbolurile vegetale ancestrale geto-dace putem aminti: Pomul Vieții, Floarea Vieții, Trandafirul Heraldic și Trifoiul cu patru foi sau Floarea Scut. Acesta din urmă apare chiar pe scutul regelui Decebal de pe Columna lui Traian de la Roma, pe Monumentul de la Adamclisi (Biserica Omului) și pe cupola mausoleului mormânt al Regelui trac-odris Seuthes III de la Kazanlak – Bulgaria.

În Egiptul antic, atunci când un cuplu se căsătorea, i se oferea în mod tradițional un trifoi cu patru foi, ca o binecuvântare a unirii lor și ca simbol al iubirii lor nemuritoare. Preoții druzii au folosit trifoiul cu patru foi pentru vindecarea bolnavilor, în ritualuri de cult și pentru îndepărtarea spiritelor rele. Druzii trăiau cu convingerea că dacă întâlnesc întâmplător un trifoi cu patru foi, ceva bun li se va întâmpla în curând. În Evul Mediu, copiii credeau că dacă găsesc acest trifoi, vor putea vedea zâne.

❖ Stiați că....

Foto: *Alces alces*

Dacă am face un salt în trecut, pe teritoriul României, am fi cu siguranță șocați de animalele pe care le-am întâlni aici. Nu este vorba de dinozauri, urși de peșteră sau tigrii cu colți pumnal.

În acest număr vom afla câte ceva despre elan (*Alces alces*).

Elanul este cel mai mare reprezentant al cerbilor. Un mascul adult din subspecia europeană poate atinge o înălțime de 2 metri la umăr, precum și o greutate ce depășește uneori 500 kg.

Românii îl numeau plotun, o denumire ce a dispărut o dată cu impresionatul erbivor. Dovezile lingvistice, istorice și toponimice despre **plotun** abundă în folclorul și civilizația românească. Ajunge să amintim aici balada “**Vodă căpitan Matei**” din care aflăm că pe vremea lui Matei Basarab:

„**Vânau zimbrii ai pletoși,
Cerbii falnici, rămușoși,
Și plotunii lopătoși...**”

Ilustrul domnitor moldav Dimitrie Cantemir face referire în **Descriptio Moldaviae** la plotunii care apăreau iarna pe malurile Nistrului, veniți probabil din Polonia. După anul 1800 nimeni nu mai pomenește de plotun în fauna țărilor române, socotindu-l dispărut. În secolul XX însă, plotunul reapare sporadic în România. Astfel primul plotun resemnalat pe pământ românesc a fost un mascul fotografiat în anul 1964 pe grindul Letea din Delta Dunării.

Există în lume circa patru milioane de diferite animale și plante. Patru milioane de soluții diferite ale problemei de a rămâne în viață.